

Arrest

nr. 285 731 van 6 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 21 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 november 2022.

Gezien het arrest nr. X van 18 januari 2023 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden oproepen te verschijnen op de terechtzitting van 15 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 26 september 2021 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 27 september 2021.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 12 januari 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 4 april 2022 en op 14 juni 2022.

1.3. Op 2 september 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraans staatsburger, etnisch Lor en afkomstig van Teheran, Iran. U groeide op in een traditionele Lor familie. Uw vader was zeer strikt. Zo moest u bijvoorbeeld een week op voorhand toestemming vragen als u bijvoorbeeld met vrienden naar het noorden van Iran wou gaan. Toen 14 à 15 jaar was, merkte u dat u zich aangetrokken voelde tot jongens en niet tot meisjes. U voelde zich op school aangetrokken tot een klasgenoot, Soheil H. D.. U zat naast hem op de bank en gaf hem signalen, zoals uw hand op zijn been leggen en hem strelen. Omdat Soheil hiertegen geen bezwaar maakte, ging u ervan uit dat hij ook gevoelens had voor u. Twee maanden na dit eerste contact had u voor het eerst seksuele betrekkingen met Soheil, toen hij u kwam opzoeken bij u thuis. Een paar dagen later sprak u met Soheil over deze eerste seksuele ervaring. U voelde zich daar heel goed bij, u was gekalmeerd. U probeerde sindsdien steeds smoezen te verzinnen om bij Soheil langs te gaan. Omwille van uw islamitische achtergrond had u een schuldgevoel nadat u homoseksuele betrekkingen had gehad. U slaagde er echter makkelijk om dit schuldgevoel weg te werken door het zeggen van enkele salawat (islamitische groet). Dit schuldgevoel en die islamitische achtergrond hadden dan ook geen impact op uw relatie met Soheil. Op dezelfde leeftijd van 14 of 15 jaar ging u seksuele betrekkingen aan met uw neef Majid. Wanneer u in de zomer in zijn dorp op bezoek ging, sliep uw hele familie buiten. U raakte 's nachts bewust Majid met uw voet aan tot hij wakker werd en jullie seks hadden. U sprak hier echter nooit over met Majid en dit stopte wanneer jullie 18 werden. U vermoedt dat Majid biseksueel is, daar hij ook heteroseksuele neigingen heeft. Vanaf uw 16e beseftte u dat u homoseksuele neigingen had, hoewel u nog niet wist wat dit betekende op die leeftijd. U praatte wel met Soheil over uw gevoelens en verlangens. Op uw 19e of 20e zocht u op internet naar informatie over homoseksualiteit. Toen u naar de universiteit begon te gaan, werd het moeilijker om Soheil regelmatig te zien. Hij was zelf ook gestart met universitaire studies, aan een andere universiteit, die verder van u lag. Het duurde langer om een geschikt moment te vinden om af spreken, waardoor jullie relatie op uw 21e uitdooftte. U was ondertussen via opzoekingen op het internet te weten gekomen wat de straffen zijn die op homoseksualiteit staan en besloot geen langdurige homoseksuele relaties meer aan te gaan. Op uw 22e merkte u dat veel van uw vrienden aan de universiteit een vriendin hadden. U wou zelf ook onderzoeken of u niet tenminste biseksueel kon zijn. Daarom zocht u toenadering tot één van uw klasgenoten, Sarah N.. Na het uitwisselen van notities vroeg u haar telefoonnummer om af te spreken. U zag haar één keer per week wanneer u haar ging ophalen met de auto om naar de les te gaan. Op die momenten probeerde Sarah u te kussen. U kon dit echter niet lang volhouden en verzoon een smoes om hier mee te stoppen. U beseftte dat u helemaal geen gevoelens voor haar had. U begon haar berichten steeds minder te beantwoorden en liet uitschijnen dat er iemand anders in uw leven was, een andere klasgenote. Daarop is de relatie met Sarah na één maand geëindigd. Hoewel u was geboren als moslim, begon u rond uw 22e of 23e kennis over uw religie te vergaren, waarna uw ogen opengingen en u uw geloof in de islam verloor. Ondertussen bent u al vijf jaar atheïst. Na het eindigen van uw relatie met Soheil had u enkel losse homoseksuele contacten, om een antwoord te vinden op uw seksuele noden. Daarvoor begaf u zich naar Danesjoo Park, een park dat door veel homoseksuelen wordt bezocht om contacten te leggen en sekspartners te vinden. U ging voorzichtig te werk en ging eerst aan de andere kant van de straat staan om te zien of het park niet in de gaten werd gehouden door politieagenten. Als u zeker was dat er niet ineens agenten of politie zouden verschijnen en het park zouden binnenvallen, dan pas ging u zelf het park binnen om iemand te ontmoeten. Midden 1397 (september 2018) begon u te werken bij het bedrijf British American Tobacco. U moest in verschillende supermarkten klanten overtuigen om een bepaald merk van sigaretten te kopen. In de winter van 1397 (winter 2018/2019) was er een klant, Hossein, in een van die supermarkten die regelmatig langs kwam om sigaretten te kopen. Ongeveer twee weken nadat u hem voor het eerst zag, vroeg hij aan u of u ook rookte. Jullie gingen daarop samen aan de deur roken. Hij vroeg of u homoseksueel was en zei dat hij wist dat u homoseksueel was. U ontkende dit, maar Hossein zei dat hij dat kon merken bij u, in uw uiterlijk of uw gedrag, u weet niet hoe. U bleef echter ontkennen. Hossein bleef langskomen in de supermarkt waar u aan het werk was. Het duurde een tijdje tot u hem kon vertrouwen. U begon hem beter te leren kennen en had verschillende afspraken met hem. Twee maanden nadat u voor het eerst met hem gesproken had, ging u bij hem thuis langs. Na het nieuwjaarsverlof van 1398 (maart/april 2019), was u bij hem thuis, toen u in zijn slaapkamer foto's van de islamitische leiders van Iran zag hangen. U vond dit verdacht en wou weten wat voor werk Hossein deed. Hij beweerde dat hij enkel voor een immokantoor

werkte. U vermoedde echter dat hij voor het ettelaat (inlichtingendienst) werkte. Toen u in ordibehesht 1398 (april/mei 2019) nogmaals bij hem thuis kwam, bleek hij de foto's verwijderd te hebben. Nadien begon u hem terug te vertrouwen en ging u vaak met hem op stap. Hossein was jaloers wanneer u omging met uw andere vrienden van de middelbare school. U probeerde hem duidelijk te maken dat u enkel vrienden met hen was en dat zij niet homoseksueel waren, maar hij bleef jaloers. In de zomer van 1398 (zomer 2019) werd u door uw boezemvriend, Mohamad H., uitgenodigd om last-minute op reis te gaan naar Kish voor drie dagen. U vertrok de volgende dag en lichtte Hossein hier niet over in. Hossein kwam echter te weten dat u met uw boezemvriend naar Kish was geweest. Hij reageerde sarcastisch en beschuldigde u ervan een relatie met Mohamad H. te hebben. Hoe meer u hem probeerde te overtuigen, hoe minder hij u geloofde. Hij begon u te bedreigen. U was bang van zijn bedreigingen door de foto's die u had gezien op zijn slaapkamer. U praatte 2-3 weken niet met hem, waardoor hij nog kwader werd. Vijf dagen voor uw verjaardag, begin aban 1398 (eind oktober/begin november 2019) vertelde Hossein dat hij u wou verrassen. Op de avond van uw verjaardag, * aban 1398 (*2019), was u op terugweg naar huis van de Engelse les, toen u langs achter werd aangereden door een auto. De auto reed door, maar u deed teken met uw lichten om te stoppen. Iets verderop stopte de auto die u had aangereden en twee mannen met een machete stapten uit. U werd geslagen en geschopt. Een van hen ging er met uw auto vandoor. De andere sprong achter het stuur van hun eigen auto en vertrok. U beseftte na een tijdje dat u naar de afrit moest wandelen, waar u een supermarkt vond en de politie belde. U verwittigde ook uw boezemvriend, die eveneens onderweg naar huis was van de Engelse les. U ging met zijn iphone op zoek naar uw eigen gsm en vond de locatie hiervan. U gaf deze informatie toen de politie arriveerde, maar de politie vertelde dat ze hier niets mee konden doen. De politie maakte een proces-verbaal op en vroeg u de volgende dag naar het politiekantoor te gaan. U vermoedde dat al deze gebeurtenissen te maken hadden met Hossein. Eén week later vond de politie uw auto terug. Zowel van binnen als van buiten was uw wagen volledig gestript. Nadat u zich op de rechtbank had aangemeld, had u tussen de binnengebrachte misdadigers uw twee aanvallers gezien. U meldde dit aan de politie, die het noteerde. Echter, nadat u een paar dagen later opnieuw naar de rechtbank ging, kreeg u daar te horen dat u zich had vergist. De personen die u had aangeduid waren al op 8 aban 1398 (30/10/2019) aangehouden, terwijl uw incident zich had voorgedaan op * aban 1398 (*2019). Dit maakte voor u duidelijk dat Hossein de zaak aan het manipuleren was. U diende bij de rechtbank een klacht in tegen de daders van de aanrijding en overval. U werd in de maanden daarop door de politie en de rechtbank van het kastje naar de muur gestuurd. In die periode vond er een prijsverhoging van de brandstof plaats, waardoor mensen op straat kwamen om te protesteren. U was tijdens een van die protesten onderweg van het politiekantoor naar de rechtbank toen u terecht kwam in de massa deelnemers die aan het wegvlugten waren van de politie. U werd hierbij geslagen door de politie, omdat u als deelnemer werd gezien. Een maand na het incident op uw verjaardag had u terug contact met Hossein. Hij deed alsof zijn neus bloedde en begon u te bedreigen dat hij wist waar u woonde en dat hij uw ouders zou inlichten over uw geaardheid. Hij kon enkel weten waar u woonde als hij banden met de politie en de rechtbank zou hebben. Met alles wat u van Hossein wist over zijn banden met de autoriteiten en gezien zijn Arabische etnie, die u als agressief en primitief ziet, besloot u niet langer in Iran te blijven. U bracht uw wagen terug in orde waarop u deze verkocht. Met dit geld regelde u uw vertrek uit Iran. Op 13 bahman 1398 (2 februari 2020) verliet u op illegale wijze Iran en reisde u naar Turkije. U verbleef ongeveer zeven maanden in Istanbul, waarna u eind shahrivar 1399 (midden september 2020) Turkije verliet en verder naar Europa reisde. Via Griekenland, Albanië en Montenegro reisde u naar Bosnië-Herzegovina waar u acht à negen maanden verbleef. In Bosnië-Herzegovina besloot u om uw geaardheid openlijk te beleven. U ging een relatie aan met Adnan, een Bosniër. De Iraniërs die bij u in het opvangcentrum verbleven lieten u echter niet met rust. U werd door hen uitgemaakt en betast. De centrumdirectie kon u niet helpen. Daarom verbergt u sindsdien uw geaardheid voor andere Iraniërs. Uiteindelijk lukte het u Bosnië-Herzegovina te verlaten en verder naar België te reizen, waar u aankwam op 4 mehr 1400 (26 september 2021) en de volgende dag om internationale bescherming verzocht. In België leerde u via de datingapp Grindr een Georgiër bij u in het centrum kennen. U had een relatie met hem voor één maand, tot hij internationale bescherming kreeg toegekend en het centrum verliet. Sinds april 2022 heeft u een relatie met Luc, een Nederlander, die u ook via Grindr leerde kennen. U probeerde contact te leggen met Marhaba, een LGBT organisatie met activiteiten in Brussel, maar u wacht nog op een antwoord van hen. In mei 2022 kreeg u van uw vader te horen dat er een oproepingsbrief was aangekomen. Uw vader vertelde dat de verdachten zijn opgepakt en dat u naar de rechtbank diende te gaan. U bent evenwel niet van plan om de procedure verder op te volgen. U vreest bij terugkeer verdere problemen met Hossein. Verder vreest u dat uw familie te weten zal komen dat u homoseksueel bent, wat in de Lor gemeenschap verboden is.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw shenasnameh (geboortboekje), uw universitaire studentenkaart, uw bloeddonorkaart, uw diploma van het middelbaar onderwijs, een kopie van een overeenkomst van beëindiging van uw studies zonder schulden, een bewijs

van betaling van uw sociale zekerheid, een kopie van het proces verbaal opgesteld naar aanleiding van het incident op uw verjaardag, een kopie van de vaststellingen van de politie, een kopie van uw eigen verklaringen afgelegd bij de politie, een kopie van de door u neergelegde klacht bij de rechtbank, een kopie van foto's van uw beschadigde wagen, een afdruk van uw telefoongesprekken, een kopie van een oproepingsbrief d.d. 16.06.1399 (3.09.2020), een kopie van foto's van u en Adnan in Bosnië, een kopie van het contact dat u opnam met de organisatie Marhaba en de envelop van DHL waarmee u voorgaande documenten kreeg opgestuurd vanuit Iran.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U heeft immers uw homoseksuele geaardheid niet aannemelijk gemaakt. Dit blijkt uit onderstaande vaststellingen. U slaagde er doorheen uw persoonlijke onderhouden op het CGVS niet in coherente verklaringen af te leggen over de ontdekking van uw homoseksuele geaardheid. Zo legde u tegenstrijdige verklaringen af over het contact met uw neef Majid. U stelde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u op uw 13e of 14e gevoelens had voor Majid wanneer u tijdens de vakantie bij uw familie ging logeren. U kon echter niets doen met deze gevoelens. Hoewel u Majid knuffelde en jullie dat beide leuk vonden, ging het niet verder dan knuffelen (NPO I p. 10-11). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud beweerde u echter dat u op uw 14e of 15e in de vakanties tijdens die logeerpactijen seksuele betrekkingen had met Majid, wanneer jullie samen in de tuin sliepen (NPO II p. 5). Voorts was u tegenstrijdig in uw verklaringen omtrent uw eerste homoseksuele relatie met Soheil. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud plaatste u de start van deze relatie op uw 16e, u zat toen in het derde jaar van de humaniora. De relatie duurde vijf jaar, van uw 16e tot uw 21e (NPO I p. 11-12). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud beweerde u echter dat u 14 jaar was toen u een relatie begon met Soheil (NPO II p. 5). Gewezen op uw eerdere verklaringen, beweerde u dat jullie zes jaar waren samen geweest, tot uw 21e, waardoor u vanaf uw 15e ongeveer een relatie met Soheil aanging. Uw voortdurend wijzigende verklaringen omtrent de start van uw eerste homoseksuele relatie doet de geloofwaardigheid van uw relaas geen goed. Dat u het zich niet goed kon herinneren omdat jullie zo lang zijn samen geweest, kan uw incoherentie niet verklaren, daar het hier gaat om essentiële elementen van uw vluchtrelaas (NPO II p. 6). U verklaarde voorts tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u op uw 13e of 14e dacht dat alle jongens dergelijke gevoelens zoals u hadden. Gevraagd of u aan iemand dan vertelde over uw gevoelens op die leeftijd, beweerde u van niet, daar u bang was dat uw familie het te weten zou komen. U hield het verborgen, omdat u anders beledigd zou worden als iemand het te weten kwam (NPO I p. 10-11). Dat u enerzijds dacht dat alle jongens dezelfde gevoelens hadden zoals u, en anderzijds beweerde het niet te kunnen vertellen tegen uw familie en beledigd zou worden als iemand het te weten kwam, zijn beweringen die moeilijk met elkaar in overstemming te brengen zijn. Over de beleving van uw relatie met Soheil legde u verdere incoherente verklaringen af. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelde u dat nadat jullie voor de eerste keer seks hadden gehad, u daarover een maand niet praatte met Soheil, daar het voor jullie beiden de eerste keer raar aanvoelde (NPO I p. 11). Gevraagd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud naar hoe u zich voelde na die eerste seksuele ervaring, verklaarde u echter dat u zich echt op uw gemak voelde, u was gekalmeerd door deze ervaring. Verder gepeild naar de mogelijkheid die u had om met Soheil over die eerste ervaring te praten, vertelde u dat u niet direct met hem hierover kon spreken, maar dat dit een paar dagen later wel lukte. Gewezen op uw eerdere verklaringen, wijzigde u opnieuw uw verklaringen en stelde u dat u twee weken later wel met hem erover kon spreken. Geconfronteerd met het feit dat u voortdurend uw verklaringen aanpaste, beweerde u louter dat u enkel schattingen kon maken, daar de feiten van 12-13 jaar geleden dateerden (NPO II p. 7). Welke rol de islam speelde in de beleving van uw homoseksualiteit en uw relatie met Soheil kon u evenmin eenduidig uitleggen. U beweerde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat u soms tot twee maanden geen seksuele betrekkingen had met Soheil omwille van het schuldgevoel dat u had. U voelde zich wel goed bij Soheil, maar door het islamitische gedachtengoed waarmee u was opgevoed, kreeg u ook spijt van uw acties die als een zonde worden gezien binnen de islam, waardoor u de relatie tijdelijk stopte (NPO I p. 12). Gevraagd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud of de islam een invloed had op uw relatie met Soheil beweerde u echter van niet. Ook Soheil zelf zou hier geen last van gehad hebben. Hoewel u in dit tweede persoonlijk onderhoud ook sprak over een schuldgevoel, stelde u dat dit

makkelijk weg te werken viel met het opzeggen van enkele islamitische groeten (NPO II p. 9-10). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, wierp u op dat de relatie met Soheil van jaren terug dateert en dat u zich er niet veel meer van herinnert. U verklaarde verder sinds uw aankomst in België een soort van alzheimer te hebben waardoor u dingen vergeet die u voordien nooit zou vergeten zijn. U legde echter geen enkel begin van bewijs, noch enig medisch document neer die deze bewering kan staven. Aldus kan uw bewering alzheimer te hebben de duidelijk vastgestelde tegenstrijdige verklaringen niet rechtvaardigen (NPO II p. 10-11). Verder legde u weinig coherente verklaringen af over hoe u omging met het zoeken van seksuele contacten in Danesjoo park, wat u deed nadat uw relatie met Soheil afsprong. U beweerde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud dat dit park een openbare plek is. Zolang men niemand aanraakt, zal de politie niet tussenkomen en is er geen gevaar. Gewoon door het park lopen kon geen gevaar inhouden. In vergelijking met ondergrondse feesten waarbij u te bang was om er naartoe te gaan, was u niet bang om naar Danesjoo park te gaan (NPO I p. 15). Tijdens uw tweede persoonlijke onderhoud gaf u een andere versie van uw ervaringen weer. U verklaarde dat u erg bang was en dat u vooraleer u het park binnenging, controleerde of er geen agenten in het park rondliepen en of het park niet in de gaten werd gehouden. Pas wanneer u daar zeker van was, kon u het park binnengaan. (NPO II p. 8-9). Bovenstaande vaststellingen nopen ertoe te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. Daar u de problemen die tot uw vertrek uit Iran hebben geleid, koppelde aan uw homoseksuele geaardheid, komt ook de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas op de helling te staan. Onderstaande vaststellingen halen die geloofwaardigheid verder onderuit. Over de aanleiding voor uw problemen met Hossein, namelijk de uitstap met uw schoolvriend naar Kish, waren uw verklaringen evenmin aannemelijk. U beweerde immers tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud uit een erg traditionele en strikte familie te komen. Als u met vrienden nog maar naar het noorden van Iran wilde reizen voor een paar dagen, diende u een week op voorhand toestemming aan uw vader te vragen (NPO I p. 15). Dat u dan zomaar lastminute kon vertrekken naar Kish met uw schoolvriend staat haaks op deze bewering. U kon deze reis voorts niet coherent in de tijd plaatsen. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u dat u twee maanden voor uw vertrek uit Iran op reis ging voor drie dagen naar Kish (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dit komt overeen met eind november/begin december 2019, daar u Iran verliet op 2 februari 2020 (NPO I p. 6). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelde u in de zomer van 1398 op reis naar Kish te zijn geweest, wat overeenkomt met de zomer van 2019 (NPO II p. 8). Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanrijding van uw auto, de belaging op dat moment en de daaruit volgende juridische procedure gelinkt kan worden aan uw relatie met Hossein of aan uw homoseksualiteit. Daaruit volgt dat deze problemen van louter gemeenrechtelijke aard zijn en geen verband houden met een van de criteria opgenomen in de Geneefse conventie, noch kan hier – mede gelet op uw bedrieglijke verklaringen – een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aan gekoppeld worden. U gaf voorts aan geen stand van zaken te kunnen geven, het interesseerde u immers niet meer (NPO II p. 5). Dat u beweerde in België homoseksuele relaties te onderhouden kan voorgaande vaststellingen niet wijzigen. U was immers ook hier incoherent in uw verklaringen. Waar u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud beweerde reeds drie maanden een relatie te hebben met Gio, een Georgiër wonende in uw opvangcentrum, een relatie die nog steeds lopende was op dat moment, stelde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud wel een relatie te hebben gehad met Gio, echter deze relatie had maar één maand geduurd en was afgelopen. U verklaarde op dat moment een relatie te hebben met Luc. Deze relatie was al gestart op het moment van uw eerste persoonlijk onderhoud, maar had u nagelaten op dat moment te vermelden (NPO I p. 15; NPO II p. 12). Wat betreft uw bewering atheïst te zijn (NPO II p. 9; Verklaring DVZ, vraag 9) dient verwezen naar de informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat het niet praktiseren van islamitische verplichtingen zoals het gebed of naar de moskee gaan niet of nauwelijks zorgen voor problemen of speculatie omtrent iemands religie. Uit het geheel van uw verklaringen blijkt verder uit niets dat u eerder problemen kende omwille van het verlaten van de islam. Aldus kan hier geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade uit afgeleid worden. Uw documenten kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen. Aan uw identiteit, nationaliteit, studies, bloedgroep en werkervaring wordt niet getwijfeld. De foto's die u neerlegde van u en Adnan in Bosnië kunnen geen informatie bieden over de context waarin deze foto's genomen zijn, noch kunnen zij de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksualiteit herstellen. Voor wat betreft het contact dat u opnam met Marhaba, wat u overigens pas deed nadat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud was gevraagd naar uw contacten in de LBGT wereld in België, geldt eenzelfde conclusie. Het overzicht van uw telefoongesprekken kan evenmin informatie bieden over de context van deze gesprekken. Wat betreft uw juridische documenten, het proces-verbaal, uw eigen verklaringen bij de politie, de vaststellingen van de politie, uw klacht bij de rechtbank, en de oproepingsbrief van de rechtbank dient vastgesteld dat nergens uit deze documenten blijkt dat het incident op uw verjaardag meer is dan een overval op uw auto, noch dat er een verband is met Hossein of uw vermeende homoseksualiteit. In het document waarin uw eigen verklaringen staan genoteerd, blijkt bovendien dat u negatief antwoordde op de vraag van de politie of u iemand verdacht van de carjacking. De foto's van uw beschadigde auto

kunnen evenmin informatie bieden over de omstandigheden van de opgelopen beschadigingen. De envelop van DHL toont louter aan dat u documenten ontving uit Iran.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 48 tot en met 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Hij is een homoseksueel en stelt hierover wel degelijk geloofwaardige verklaringen te hebben afgelegd.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

2.2.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker geen bijkomende stukken.

2.2.2. Op 21 november 2022 dient verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota in waarbij hij volgende stukken voorlegt:

- een e-mail van 18 november 2022 van verzoekers advocaat waarin deze een document via wettransfer overmaakt (stuk 2);
- een e-mail van wettransfer naar verzoekers advocaat dat de files gedownload zijn (stuk 3);
- screenshots met volgende uitleg (ongedateerd stuk):
 1. whatsapp gesprek tussen verzoeker en Marhaba Organize Belgium;
 2. foto's van Antwerp Pride Parade en Facebook account van verzoeker;
 3. een profiel van verzoeker in een app;
 4. privégesprek in Romeo App dat start op 7 oktober 2021;
 5. privégesprek in Romeo App dat start op 3 oktober 2021;
 6. privégesprek in Romeo App van 8 oktober 2021;
 7. privégesprek met een zekere Koen op Grindr en via whatsapp;
 8. bewijzen van chats op Grindr;
 9. bewijzen van chats op Romeo;
 10. filmpje en foto's geplaatst op instagram van Antwerp Pride 2022;
 11. privégesprek op Grindr.

2.2.3. Na het arrest nr. 283 453 van 18 januari 2023 waarbij de debatten werden heropend en partijen overeenkomstig artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet om bijkomende informatie werd gevraagd, legde verzoeker op 14 februari 2023 volgende stukken voor:

- “Iran’s war on LGBT Citizens” van United Against nuclear Iran van juni 2022 (stuk 1);
- “Iran” van Human Dignity Trust (stuk 2);
- “Iran sentences two LGBT activists to death” van BBC van 6 september 2022 (stuk 3);
- “Amnesty reports Iran executed 2 gay men over sodomy charges” van 1 februari 2022 (stuk 4).

De verwerende partij brengt op 6 februari 2023 volgend stuk bij waarvan zij de weblink toevoegt:

- "Algemeen ambtsbericht Iran" van mei 2022.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat hij er niet in is geslaagd een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet:

(i) verzoeker heeft zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk gemaakt:

- 1) hij slaagde er doorheen zijn persoonlijke onderhouden op het CGVS niet in coherente verklaringen af te leggen over de ontdekking van zijn homoseksuele geaardheid: hij legde tegenstrijdige verklaringen af over het contact met zijn neef Majid, hij was tegenstrijdig in zijn verklaringen omtrent zijn eerste homoseksuele relatie met Soheil, hij dacht enerzijds dat alle jongens zulke gevoelens hadden en anderzijds beweerde hij dit niet te kunnen vertellen tegen zijn familie en beledigd te zijn als iemand het te weten zou komen, hij legde incoherente verklaringen af over de beleving van zijn relatie met Soheil;
- 2) verzoeker kon niet eenduidig uitleggen welke rol de islam speelde in de beleving van zijn homoseksualiteit en zijn relatie met Soheil;
- 3) verzoeker legde weinig coherente verklaringen af over hoe hij omging met het zoeken van seksuele contacten in Danesjoo park;

(ii) gezien verzoeker de problemen die tot zijn vertrek uit Iran leidden koppelde aan zijn homoseksuele geaardheid, komt ook de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas op de helling te staan, volgende vaststellingen halen deze geloofwaardigheid verder onderuit:

- 1) verzoekers verklaringen over de aanleiding van zijn problemen met Hossein zijn evenmin aannemelijk;
 - 2) verzoeker maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de aanrijding van zijn auto, de belaging op dat moment en de daaruit volgende juridische procedure gelinkt kan worden aan zijn relatie met Hossein of aan zijn homoseksualiteit, deze problemen zijn dus louter van gemeenrechtelijke aard;
- (iii) dat verzoeker beweerde in België homoseksuele relaties te onderhouden, kan voorgaande vaststellingen niet wijzigen:
- (iv) het atheïst zijn zorgt in Iran niet of nauwelijks voor speculatie omtrent iemands religie, uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat hij eerder problemen kende omwille van het verlaten van de islam;
- (v) de documenten die verzoeker voorlegde, kunnen geen ander licht werpen op bovenstaande vaststellingen.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Iran dat zijn familie te weten zal komen dat hij homoseksueel is, wat in de Lor gemeenschap verboden is (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 4 april 2022 (hierna: CGVS I), p. 10) en wat door de islam wordt afgekeurd: seksuele contacten tussen mannen kunnen in Iran bestraft worden met de dood, steniging of executie (CGVS I, p. 14, notities

persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 14 juni 2022 (hierna: CGVS II), p. 9). Hij vreest ook dat de persoon die hem bedreigde zijn familie op de hoogte zal stellen van zijn geaardheid (CGVS I, p. 10).

2.3.4.2. Het Hof van Justitie heeft gesteld dat homoseksuelen een sociale groep vormen wanneer ze voldoen aan de twee cumulatieve voorwaarden die daartoe worden gesteld.

Wat betreft de eerste voorwaarde stelt het Hof dat de seksuele gerichtheid van een persoon een dermate fundamenteel kenmerk voor zijn identiteit is dat van deze persoon niet mag worden geëist dat hij dit opgeeft. Homoseksuele geaardheid betreft dus inderdaad *“een onvervreemdbaar kenmerk dat deel uitmaakt van zijn identiteit en zijn fysieke en psychische integriteit”* dat gemeenschappelijk is aan deze bepaalde groep van personen.

Wat betreft de tweede voorwaarde blijkt uit de verklaringen van verzoeker en de informatie verstrekt door beide partijen genoegzaam dat homoseksuelen in Iran worden beschouwd als leden van een groep die een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12).

Blijkens de bestreden beslissing wordt er evenwel geen geloof gehecht aan verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid, met name zijn homoseksuele geaardheid.

Een aangevoerde homoseksuele geaardheid kan slechts aannemelijk worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een diepgaande emotionele, affectieve en seksuele aantrekking tot personen van hetzelfde geslacht (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 8).

De Raad benadrukt dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen seksuele praktijken, seksuele gerichtheid en genderidentiteit (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, pt. 8-11). Aangezien een seksuele praktijk niet noodzakelijk samenvalt met een seksuele gerichtheid, maakt het louter onderhouden van seksuele contacten met mannen op zich nog geen homoseksuele geaardheid aannemelijk. Een seksuele gerichtheid is immers niet enkel seksueel gedrag, maar heeft ook betrekking op emoties en affectie (EASO, Judicial Analysis: Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System, 2018, p. 179). Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij in zijn verklaringen meer doet dan enkel seksuele praktijken toe te lichten. Aldus moet nader worden onderzocht of verzoekers voorgehouden seksuele gerichtheid op personen van hetzelfde geslacht geloofwaardig is.

Hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, komt het aan de verzoeker om internationale bescherming toe om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) moeten worden gezien in het licht van het al dan niet homofoob karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is.

De verklaringen die een verzoeker om internationale bescherming over zijn seksuele gerichtheid heeft afgelegd, vormen het uitgangspunt in de procedure van het onderzoek van de feiten en omstandigheden zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, te meer wanneer de verzoeker geen bewijskrachtige elementen kan verschaffen aangaande zijn gerichtheid en/of wanneer er een gebrek is aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst. Daarbij moeten stereotiepe opvattingen over homoseksuelen worden vermeden.

Bijgevolg kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van zijn homoseksualiteit, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe zijn ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen. Dit geldt nog meer als de verzoeker afkomstig is uit een land waar homoseksualiteit maatschappelijk onaanvaardbaar of strafbaar is gesteld. In die situatie is het de vraag of en hoe de verzoeker zich daaraan heeft aangepast en hoe hij dit heeft beleefd. De commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, mag van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas worden verwacht (UNHCR, Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context

of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, Genève, 2012, nr. 62-66 en UNHCR, Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity, Genève, 2008, nr. 35-36; HvJ 25 januari 2018, C-473/16, pt. 28; HvJ 2 december 2014, gevoegde zaken C148/13 tot en met C-150/13, pt. 49, 62).

2.3.4.3. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de protection officer herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking, bewustwording, de beleving en aanvaarding van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de Iraanse samenleving.

Anders dan de commissaris-generaal, is de Raad van oordeel dat verzoekers verklaringen van aard zijn om zijn homoseksuele geaardheid te ondersteunen. De Raad meent dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt over zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties, wat dit voor hem en zijn omgeving heeft betekend, wat de situatie is voor homoseksuelen in zijn land van herkomst en hoe zijn ervaringen, volgens zijn relaas, in het algemene beeld passen.

2.3.4.3.1. Inzake de ontdekking van zijn seksuele geaardheid spreekt verzoeker over de ervaring met zijn neef Majid. De commissaris-generaal stelt in dit verband vast dat verzoekers verklaringen tegenstrijdig zijn: tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dat het niet verder ging dan knuffelen, tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker dat er effectief seksuele betrekkingen waren. Uit nazicht van de persoonlijke onderhouds bij het CGVS blijkt dat verzoeker over deze ervaringen met zijn neef toch eerder gelijklopende verklaringen aflegt. De Raad houdt hierbij rekening met het feit dat verzoeker verklaard heeft dat hij schaamte heeft tegenover Iraniërs, dat hij zich "doodschaamt" tegenover de tolk (CGVS II, p. 12), dat hij vraagt of hij vrijuit kan spreken vooraleer hij sommige details vertelt (CGVS I, p. 11) en of hij "dat" "moet zeggen" (CGVS II, p. 5). Verzoeker haalt deze schroom ook aan in het verzoekschrift. Het kan inderdaad niet worden uitgesloten dat verzoeker daarom tijdens het eerste persoonlijk onderhoud minder details of minder uitgebreid durfde te vertellen dan tijdens het tweede persoonlijk onderhoud, waar hij zijn relaas opnieuw mocht uiteenzetten. Verzoeker verklaarde inderdaad tijdens het eerste persoonlijk onderhoud dat hij samen met zijn neef en andere jongens in de zomer bij zijn tante logeerde en gevoelens had voor die jongens, hij knuffelde zijn neef en zijn neef verzette zich niet (CGVS I, p. 10-11). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud vertelt verzoeker dat hij in de zomer bij zijn tante ging logeren en 's avonds met andere jongens en zijn neef buiten sliep, ze lagen allemaal naast elkaar, hij raakte met zijn voet de voet van zijn neef, hij voelde dat het anders was dan het gevoel dat daar normaal bij hoorde, en dan als hij wakker werd, dan deden ze dat met elkaar. Gevraagd naar wat hij hiermee bedoelt, legt hij uit dat wanneer ze buiten sliepen hij de neiging had om seks te hebben, dat onder het deken zijn neef dat met hem deed, hij was degene op wie het gedaan werd (CGVS II, p. 5). De Raad merkt in dit verband op dat verzoeker duidelijk aangespoord moest worden om details te geven over seksuele handelingen en hij dus het relaas over (de ontdekking van) zijn homoseksualiteit niet beperkt tot het weergeven van seksuele handelingen, integendeel.

De commissaris-generaal stelt eveneens tegenstrijdigheden vast in verzoekers verklaringen omtrent zijn eerste homoseksuele relatie met Soheil, zijn klasgenoot. Verzoeker verklaart in dit verband dat zijn eerste relatie was met iemand van zijn school, na de humaniora tot de middelbare school waren ze samen. Ze waren vijf jaar samen (CGVS I, p. 11). Hij was toen zestien, het derde jaar humaniora. Ze waren tot het einde van de middelbare school samen, tot zijn eenentwintigste (CGVS I, p. 12). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker hierover dat deze relatie duurde van de humaniora tot de middelbare school, dat hij tussen de veertien en de vijftien jaar was toen het begon. De relatie duurde ongeveer vijf à zes jaar, drie jaar humaniora en drie jaar middelbaar, vanaf rond zijn veertiende of vijftiende tot zijn twintigste of eenentwintigste waren ze samen (CGVS II, p. 6, p. 10). Ondanks het feit dat verzoeker inderdaad geen identieke begindatum van deze relatie vermeldt, volgt de Raad de commissaris-generaal niet waar deze stelt dat deze verklaringen "voortdurend wijzigend" zijn. Verzoekers verklaringen zijn gelijklopend wat de schoolperiode betreft (het begon in de humaniora tot het einde van de middelbare school) en inzake zijn leeftijd spreekt verzoeker over veertien of vijftien jaar en "rond zijn vijftiende" (CGVS II, p. 6) of zijn zestien (CGVS I, p. 12) tot zijn twintigste of eenentwintigste op het einde van de middelbare school (CGVS I, p. 12; CGVS II, p. 6, p. 10). Na confrontatie verklaart verzoeker inderdaad dat hij niet echt precies weet op welke leeftijd het gebeurd was (vanaf wanneer hij samen was met Soheil) omdat ze een lange periode samen geweest zijn. Verzoeker is momenteel 29 jaar, de Raad meent dat een mogelijke twijfel over de precieze startdatum van zijn eerste homoseksuele relatie die 5 à 6 jaar geduurd heeft, niet volstaat om geen geloof te hechten aan zijn homoseksualiteit. Niet op zichzelf en niet in combinatie met andere motieven, gezien verzoekers verklaringen over deze eerste relatie doorleefd en authentiek overkomen, zoals hieronder blijkt.

De commissaris-generaal vervolgt dat het moeilijk met elkaar in overeenstemming te brengen is dat verzoeker enerzijds verklaarde dat hij dacht dat alle jongens dergelijke gevoelens hadden en anderzijds verklaarde over deze gevoelens niet te kunnen vertellen tegen zijn familie en beledigd te worden als iemand het te weten kwam. In dit verband wordt opgemerkt dat het niet onredelijk of tegenstrijdig voorkomt dat een jongere van 13 à 14 jaar oud die verliefde of seksuele gevoelens heeft, dit niet wil delen met zijn familie en belediging vreest, ongeacht of hij denkt dat alle jongens van die leeftijd zulke gevoelens hebben.

2.3.4.3.2. Inzake zijn relatie met Soheil wordt in de bestreden beslissing overwogen dat verzoeker incoherente verklaringen aflegt: *“Over de beleving van uw relatie met Soheil legde u verdere incoherente verklaringen af. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelde u dat nadat jullie voor de eerste keer seks hadden gehad, u daarover een maand niet praatte met Soheil, daar het voor jullie beiden de eerste keer raar aanvoelde (NPO I p. 11). Gevraagd tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud naar hoe u zich voelde na die eerste seksuele ervaring, verklaarde u echter dat u zich echt op uw gemak voelde, u was gekalmeerd door deze ervaring. Verder gepeild naar de mogelijkheid die u had om met Soheil over die eerste ervaring te praten, vertelde u dat u niet direct met hem hierover kon spreken, maar dat dit een paar dagen later wel lukte. Gewezen op uw eerdere verklaringen, wijzigde u opnieuw uw verklaringen en stelde u dat u twee weken later wel met hem erover kon spreken. Geconfronteerd met het feit dat u voortdurend uw verklaringen aanpaste, beweerde u louter dat u enkel schattingen kon maken, daar de feiten van 12-13 jaar geleden dateerden (NPO II p. 7).”*

In dit verband wijst de Raad erop dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijk onderhoud inderdaad verklaarde dat hun eerste seksuele contact voor hem en Soheil heel raar was en dat ze pas na een maand stilletjes over die dingen begonnen te praten (CGVS I, p. 11). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde hij zich na dit eerste seksuele contact echt op zijn gemak te voelen en gekalmeerd te zijn (CGVS II, p. 6). Hij verklaarde ook dat hij met Soheil hierover sprak, niet direct maar een paar dagen later, twee weken na de eerste keer. Gevraagd hoe het komt dat hij tijdens het eerste persoonlijk onderhoud zei dat ze er een maand niet over konden spraken en niet twee weken of een paar dagen, legt verzoeker uit dat het allemaal schattingen zijn omdat het 12 à 13 jaar geleden gebeurde (CGVS II, p. 7).

De Raad meent dat het feit dat verzoeker enerzijds aangeeft dat zijn eerste seksueel contact met Soheil heel raar was en anderzijds dat hij zich op zijn gemak voelde en gekalmeerd was, wijst op verschillende maar wel authentieke emoties. Er mag niet uit het oog worden verloren dat verzoeker toen nog een jonge leeftijd had en verbleef in een omgeving die hiertegenover vijandig gezind stond en dat hij soms met schuldgevoelens worstelde (CGVS I, p. 12).

Verzoeker verklaarde inderdaad eerst dat hij en Soheil een maand wachtten om met elkaar over hun eerste seksuele ervaring te spreken, vervolgens dat het enkele dagen was en daarna sprak hij over twee weken. Feit is dat verzoeker en Soheil na hun eerste seksuele ervaring hierover niet onmiddellijk met elkaar konden spreken en dat het blijkbaar nodig was dat enige tijd verstreek. De Raad acht het feit dat verzoeker niet eenduidig kon stellen of dit een maand of een kortere periode was, niet doorslaggevend om te twijfelen aan zijn homoseksualiteit.

2.3.4.3.3. Verzoeker heeft zijn geaardheid in Iran voor zijn familie en voor anderen verborgen gehouden (CGVS I, p. 8, 10, p. 12, p. 13; CGVS II, p. 11). Hij heeft momenteel een goed en regelmatig contact met zijn familie (CGVS I, p. 3) maar vertelt hen hierover ook nu niet (CGVS II, p. 11).

Verzoeker is op de hoogte van de straffen die in Iran op seksuele betrekkingen staan tussen personen van hetzelfde geslacht (CGVS I, p. 14) en bezocht na zijn relatie met Soheil regelmatig het Danesjoo park om mensen te ontmoeten met wie hij eenmalige seksuele contacten kon hebben (CGVS I, p. 15; CGVS II, p. 8).

2.3.4.3.4. De commissaris-generaal vervolgt dat verzoeker niet eenduidig kon uitleggen welke rol de islam speelde in de beleving van zijn homoseksualiteit en zijn relatie met Soheil. In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing te lezen staat, blijkt verzoeker ook in zijn tweede persoonlijk onderhoud uit te leggen dat hij last had van een schuldgevoel omwille van zijn islamitische opvoeding. Verzoeker verklaart immers *“In het begin had ik een soort schuldgevoel dat ik dat deed en dat kwam niet overeen met mijn geloof, maar na een tijdje is dat schuldgevoel gewoon weg, dan had ik dat niet meer. Hoe is dat schuldgevoel weggegaan? Kijk, ik had nooit echt een geloof, ik was geboren als moslim, maar ik was moslim, dus dat schuldgevoel kwam door het feit dat ik moslim was, maar echt uit het diepste van mijn hart had ik geen geloof, dus dat was niet moeilijk om dat schuldgevoel weg te krijgen. U vroeg mij of ik gelovig was, ik zei*

toen ik jong was, en ik bedoelde dat ik toen zedenleer of religieuze vakken had op school en toen was ik in contact met religie, maar toen die dingen weggingen had ik ook geen dieper geloof. Heeft u daar iets speciaal voor gedaan om dat schuldgevoel weg te krijgen? Nee, dat was ook in het begin toen bestond het schuldgevoel, dat duurde maar 1 of 2 uur dat ik zat te piekeren, maar nadien was het niet meer. Wat bedoelt u met dat duurde maar 1 of 2 uur? Ja, kijk, na de betrekking had ik natuurlijk dat schuldgevoel, en dan toonde ik berouw en ik praatte met god, ik smeek u om mij te vergeven en dan stuurde ik een paar salawat, (tolk: is een Arabische zin), ik herhaalde een paar salawat, en dan overtuigde ik mezelf dat god over mij tevreden was en mij vergeven had, dus dat schuldgevoel was makkelijk weg.” (CGVS II, p. 9-10). Verzoeker bevestigt vervolgens dat het schuldgevoel in verband met de islam geen invloed had op hun relatie (CGVS II, p. 10). Uit zijn hierboven geciteerde verklaringen blijkt echter wel dat hij sprak over een schuldgevoel door het feit dat hij moslim was, dat hij berouw toonde en praatte met god.

In zijn eerste persoonlijk onderhoud had verzoeker het volgende verklaard: *“Uw relatie met soheil was de eerste relatie die u had met een jongen, hoe ging u om met die gevoelens? Qua genot voelde ik me heel goed bij hem, omdat ik heel goed klaarkwam, als ik een homoseksuele relatie had en dat gaf mij voldoening, maar langs de andere kant was ik zoals iedereen in Iran geïndoctrineerd met islamitische gedachten en de leer, en daarom voelde ik dat ik lawat deed, en lawat is de grootste zonde die er bestaat, dus ik voelde mij schuldig, ik was bang, en zoals masturberen dat alle jongens doen en nadien door de islamitische leer spijt van krijgen omdat het ook een zonde is, dus ik probeerde dat te vermijden of te laten, soms deed ik niets meer voor een periode van 2 maanden, stopte ik de relatie omwille van de schrik en de islamitische leer, maar nadien begon ik terug, (...)” (CGVS I, p.12).*

Hieruit blijkt dat verzoeker tijdens de twee persoonlijke onderhouds wel degelijk verklaringen aflegde dat hij kampte met een schuldgevoel omwille van zijn islamitisch gedachtengoed. De Raad meent dus dat uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hij niet eenduidig kan uitleggen welke rol de islam speelde in de beleving van zijn homoseksualiteit en zijn relatie met Soheil.

2.3.4.3.5. Ten slotte oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker weinig coherente verklaringen aflegt over hoe hij omging met het zoeken naar seksuele contacten in Danesjoo Park. De Raad sluit zich erbij aan dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn gedrag en eventuele schrik voor de politie. Anderzijds is hij wel eenduidig in zijn verklaringen over het feit dat hij daar ter plekke nooit betrekkingen had, maar enkel naar daar ging om personen te vinden met wie hij dan elders in een huis kon afspreken en betrekkingen hebben (CGVS I, p. 15; CGVS II, p. 8). De Raad meent dat de tegenstrijdigheden inzake zijn gedrag in het park en schrik voor de politie, niet volstaan zijn om te twijfelen aan zijn homoseksuele geaardheid, gezien zijn overige gelijklopende en doorleefde verklaringen.

2.3.4.3.6. Over zijn homoseksuele relaties in België verklaarde verzoeker tijdens het eerste onderhoud dat hij een relatie heeft met iemand die ook in het opvangcentrum verbleef, een Georgiër en het is al drie maanden dat ze met elkaar een relatie hebben, hij heeft zijn woning en verzoeker gaat af en toe op bezoek bij hem (CGVS I, p. 15).

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verklaarde verzoeker over deze relatie dat hij een serieuze relatie had met een andere asielzoeker uit Georgië. Dit duurde maar één maand en na één maand kreeg deze andere asielzoeker een verblijfsvergunning en vertrok hij uit het centrum, ze zien elkaar niet meer tenzij deze andere persoon hem uitnodigt om bij hem te gaan, maar intussen is de relatie geëindigd (CGVS II, p. 12). De Raad ontwaart hierin geen tegenstrijdigheden gezien verzoeker verduidelijkt dat ze elkaar wel nog zagen na het verblijf van deze persoon in het centrum, met name wanneer deze persoon hem uitnodigde om bij hem te gaan. Verzoeker sprak oorspronkelijk over drie maanden, maar dit kan de periode inhouden waarin deze Georgiër niet meer in het centrum woonde en verzoeker er nog af en toe op bezoek bij ging.

Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verduidelijkt verzoeker ook dat hij op dat ogenblik een relatie heeft met een zekere Luc, die van Nederland is en die hij leerde kennen via een datingapp. Verzoeker geeft toe dat hij eigenlijk al een relatie had met Luc tijdens het vorige persoonlijk onderhoud, maar dat het toen nog niet zo serieus was en dat verzoeker dit niet had vermeld omdat Luc gevraagd had dat verzoeker naar Nederland zou komen, terwijl verzoeker meent België niet te kunnen verlaten als verzoeker om internationale bescherming (CGVS II, p. 12). De Raad acht deze uitleg niet geheel onaannemelijk en stelt vast dat de commissaris-generaal hieraan voorbij gaat in de bestreden beslissing. Bijgevolg acht de Raad de verklaringen van verzoeker over zijn relaties in België aannemelijk.

De stukken die verzoeker voorlegt bij zijn aanvullende nota acht de Raad niet doorslaggevend om zijn geaardheid aan te tonen, gezien foto's, filmpjes en chatberichten gemakkelijk geënceneerd kunnen worden. De Raad acht de aannemelijke verklaringen van verzoeker doorslaggevend.

2.3.4.4. De Raad meent dus dat niet kan worden vastgesteld dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de ontdekking en beleving van zijn seksuele geaardheid in Iran en in België en meent dat, zoals in het verzoekschrift gesteld wordt, de aangehaalde inconsistenties niet van die aard zijn om te veronderstellen dat de seksuele geaardheid van verzoeker niet oprecht zou zijn. Niettegenstaande het gegeven dat er wel degelijk een aantal onduidelijkheden zijn, is de Raad van oordeel dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden die krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet zijn vereist opdat hem het voordeel van de twijfel kan worden gegund betreffende zijn geaardheid.

Uit de landeninformatie die door de partijen wordt toegevoegd blijkt dat in Iran het verrichten van seksuele handelingen tussen personen van hetzelfde geslacht strafbaar is en dat homoseksualiteit in de Iraanse samenleving een groot taboe is. De sociale druk op LHBTI (lesbiennes, homoseksuelen, biseksuelen, transgenders en intersekse) om te voldoen aan de heteroseksuele norm en om te trouwen is groot. LHBTI lopen in vergelijking met homoseksuelen onevenredig veel kans om het slachtoffer te worden van represailles van familie, vrienden en anderen, bijvoorbeeld omdat zij homoseksualiteit als een aantasting van de familie-eer zien. Verzoeker heeft verklaard afkomstig te zijn uit de traditionele Lor-gemeenschap en te vrezen dat zijn familie zijn geaardheid te weten komt. Het bekend zijn van (toegeschreven) LHBTI-gedragingen of gerichtheid van een persoon kan in de praktijk leiden tot een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van een straf die wordt opgelegd bij (strafrechtelijke) vervolging wegens een algemeen delict, bijvoorbeeld omdat er extra aanklachten aan een zaak worden toegevoegd of omdat er aanvullende bestraffingen, zoals een training bij de Basij, worden opgelegd. Volgens verschillende bronnen krijgen LHBTI over het algemeen geen steun of bescherming bij de autoriteiten in het geval van ernstige problemen met medeburgers. Bovendien riskeren zij daarmee zelf strafvervolging en riskeren zij dat hun familie achter hun geaardheid komt. LHBTI kunnen eveneens te maken krijgen met discriminatie en geweld van de zijde van de autoriteiten. Los van de vraag of verzoekers problemen inzake de aanrijding van zijn auto, de belaging die hiermee gepaard ging en de daaruit volgende juridische procedure, gelinkt kunnen worden aan zijn homoseksualiteit, wordt vastgesteld dat niet wordt betwist dat verzoeker in een juridische procedure verwikkeld was en dat uit de landeninformatie blijkt dat het bekend zijn van de homoseksuele gerichtheid van een persoon in de praktijk kan leiden tot een onevenredige of discriminatoire bestraffing of tenuitvoerlegging van een straf die wordt opgelegd bij strafrechtelijke vervolging wegens een algemeen delict.

2.3.4.5. Van verzoeker kan niet worden verwacht dat hij zijn homoseksuele geaardheid verbergt of zich terughoudend moet opstellen in de uiting van zijn geaardheid (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z, pt. 76).

De verwerende partij heeft geen nota ingediend en beperkt zich ter zitting van 23 november 2022 tot de vaststelling dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers geaardheid. Ter zitting van 15 februari 2023 blijft de verwerende partij bij haar beoordeling en gedraagt zij zich naar de wijsheid mocht de Raad toch geloof hechten aan de homoseksuele geaardheid van verzoeker.

Gelet op de voorgelegde informatie, verzoekers profiel als deel uitmakend van de traditionele Lor-gemeenschap alsook verzoekers individuele omstandigheden in acht genomen, is de Raad van oordeel dat in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet moet worden vastgesteld omwille van zijn homoseksuele geaardheid en derhalve het behoren tot een sociale groep zoals omschreven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de verwerende partij, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,

dhr. M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET